

DE MOORDENAAR IS GEEN BOOMER

WAT ERAAN VOORAFGING: EEN BRUTE MOORD TIJDENS EEN BEDRIJFSBIJEENKOMST

Bij zonsopgang valt het zonlicht, waar het weet te winnen van de wolken, in een diagonale baan als een schijnwerper op landgoed Belle Lune. Rond het woonhuis en in het park getuigen vlaggen en posters met de namen 'France Cravate' en 'La Cravatta d'Oro' van een duidelijk geslaagde 'gezellige avond': champagneflûtes van gerecycled plastic nog halfvol vergeten mousserende wijn, overal sigarettenpeuken als kleinduimpjes in kostuum, vertrapte bloembedden, rondslingerende borden. Het personeel zal de nodige moeite hebben om de magie van de plek weer te herstellen, zodat de vroege vogels onder de gasten over een uurtje van ontdooide broodjes en aangelengd sinaasappelconcentraat kunnen genieten. Ze zullen die energie nodig hebben om de drie uur durende plenaire presentatie vol te houden, waarin ze, met PowerPoint-ondersteuning, de voorwaarden van de aangekondigde fusie tussen het Franse en Italiaanse bedrijf te horen zullen krijgen. Nu slapen ze nog, maar vast onrustig: deze bedrijfsbijeenkomst zal – eindelijk! – duidelijke antwoorden geven over hun toekomst, na maanden van gissen, spanning en onvrede uit diverse hoeken, zoals het hevige verzet van de vakbonden die de bijeenkomst proberen te verstoren. Als voormalig concurrenten zijn de werknemers van France Cravate en La Cravatta d'Oro bovendien als kat en hond, iets wat nog eens wordt onderstreept door hun beider mascottes: een patrijshond voor het Franse, een Siamese kat voor het Italiaanse concern.

Alle consternatie gaat voor een groot deel voorbij aan de vele stagiairs en werkstudenten die zijn uitgenodigd. Ze ondergaan de hele show intens verveeld en dromen van stropdasloze horisonten.

Jacques Le Comte, in zijn iets te krappe lycrapak, loopt zelfverzekerd over het terrein. Hij is wel geïnteresseerd in de fusie, al wordt zijn positie niet bedreigd. Jacques Le Comte is namelijk de leider van een delegatie van experts die verantwoordelijk zijn voor het aansturen van de fusie tussen de twee bedrijven. De voormalig financieel inspecteur wordt door zijn collega's 'de terriër' genoemd, zowel vanwege zijn vermogen om elke boekhouding genadeloos door te lichten als vanwege zijn tomeloze doorzettingsvermogen. Hij is van plan de rust van de vroege uurtjes te gebruiken om de officiële kosten van deze bedrijfsbijeenkomst te bekijken, die naar zijn smaak wat overtrokken zijn gezien de resultaten van het bedrijf. Moest er

nu echt een groep goochelaars, clowns en circusartiesten worden ingehuurd om voor een hoogtepunt te zorgen? Was die massage- en reflexologieruimte echt nodig? Was een playlist niet veel voordeliger geweest als muzikale omlijsting dan de lokale bigband? En wat vroegen de ‘inspirerende sprekers’ die voor de conferentie waren uitgenodigd voor hun optreden? Hoeveel kostte het om deze duizenden mensen drie dagen lang op Belle Lune onder te brengen? Jacques Le Comte zet er zo zijn vraagtekens bij.

Hij loopt door de entreehal en volgt de borden naar de Sirocco-zaal (de voormalige jachtkamer), waar de organisatie de vorige dag is neergestreken. Hij wil de dubbele deur van de zaal openduwen, maar dat lukt niet. Toch zijn de deuren niet op slot. Hij duwt harder, nog harder. De deuren bewegen, gaan iets open en in de kier ziet Jacques Le Comte een stuk stof met polkastippen: het lijkt wel of er een stropdas om de twee deurklinken is gebonden. De Sirocco-zaal is van binnenuit afgesloten. Maar Jacques Le Comte is niet voor één gat te vangen. Hij haalt zijn Zwitserse zakmes tevoorschijn en snijdt de stof met een stevige ruk door.

De stropdas valt op de grond. De deuren gaan open. Jacques Le Comte stapt de kamer in. Er klopt iets niet. De grote kristallen kroonluchter die ruim twee meter boven de enorme mahoniehouten tafel hangt, fonkelt aan het plafond. Een raam achter in de zaal staat op een kier. Er komt dan ook amper een zuchtje wind naar binnen. Le Comte kijkt om zich heen en ziet dan Edgar Carlier, de CEO van France Cravate, zachtjes heen en weer bungelen.

Daar hangt Carlier. De stropdas met pianomotief die strak om zijn nek is getrokken, is zo opvallend dat Jacques Le Comte zich afvraagt wie de echte hoofdrolspeler is: de das of de directeur. Onmiddellijk vervalt hij weer in zijn rol als inspecteur: hij observeert, hij ontleeft. Er staan geen stoelen of trapjes in de buurt van Carlier en het plafond is zo hoog dat de man zich er nooit zelf aan heeft kunnen ophangen. Het lijkt geen twijfel dat er sprake is van een misdrijf. Le Comte bekijkt de rest van de kamer. Alle financiële documenten zijn verdwenen. Maar dat is niet het enige wat hij ziet. Hij vindt meteen een aantal aanwijzingen.

Gezien zijn superieure kwaliteiten als inspecteur moet Jacques Le Comte al snel de dader kunnen identificeren. Het enige wat hij hoeft te doen is met elke deelnemer en dorpeling te gaan praten. Als hij in zijn modus van ‘menselijke scanner’ gaat, zal hij geen detail missen.

LIJST VAN AANWIJZINGEN

AANWIJZING 1

Er werd een microvezel-brillenpoetsdoekje gevonden op de plaats delict. Het is duidelijk: **de moordenaar draagt een bril.**

AANWIJZING 2

In de zaal hangt duidelijk de geur van een muskusachtig parfum. Parfum? Het lijkt eerder aftershave! **De moordenaar heeft dus geen stoppels op de kin of een baard.**

AANWIJZING 3

Er is een haar gevonden op de plaats delict. Die kan niet van Carlier zijn, want die was kaal. **De moordenaar is dus niet kaal.**

AANWIJZING 4

De moord is duidelijk afgeraffeld. Ook al weet iedereen dat France Cravate en La Cravatta d'Oro verschillende wonderkinderen in dienst hebben (wat ook arbeidsrechtelijke vragen opriep bij de fusie), één ding is zeker: deze jonge talenten zouden een moord veel beter hebben gepland. **De moordenaar is dus geen kind of tiener.**

AANWIJZING 5

Omdat er een beveiligingspoortje bij de ingang van de zaal staat, **draagt de moordenaar geen sieraden, spelden, broches of andere accessoires van metaal.**

AANWIJZING 6

Het lijkt onwaarschijnlijk dat een wezen zonder twee verschillende duimen alle knopen op de plaats delict zo nauwkeurig heeft kunnen maken. **De moordenaar is dus noch een robot, noch een dier,** tenzij het gaat om een paar bijzonder gemotiveerde gorilla's.

AANWIJZING 7

De moordenaar draagt geen horloge. Dat was niet door het beveiligingspoortje gekomen. Bovendien zou hij dan geweten hebben dat het tijd was om de macarena te dansen, waarvoor de tekst was herschreven met de fusie als thema.

Hoofdstuk 1

HET TOPMANAGEMENT VAN FRANCE CRAVATE

De traditie van de stropdas: overal ter wereld, van New York, Singapore en Buenos Aires tot Djibouti, staat de stropdas van oudsher symbool voor betrouwbaarheid en distinctie. France Cravate heeft één doel: in de Franse modetraditie zijn product mondiaal in de markt zetten. En om dat waar te maken rekent het bedrijf op het topmanagement, dat een cultuur van perfectie uitstraalt van het hoofdkantoor in Parijs tot aan de managers van de fabrieken in Reims, Metz, Valence en Montpellier. Kortom, een leuke groep nerds die je een voor een ontmoet als je op zoek gaat naar de moordenaar van Edgar Carlier.

Maar net als je op onderzoek uit wilt gaan, vestigt een jonge stagiair je aandacht op een ander probleem: de stoel van de pr-manager is gestolen. Het meubelstuk, dat speciaal is ontworpen om zijn lage rugpijn te verlichten, wordt node gemist. Als je wilt, kun je proberen niet alleen de moordenaar van de CEO te identificeren, maar ook de verachtelijke dief die de ischias van de pr-manager aan zijn laars lapt en zich verschuilt tussen het management van France Cravate.

AANWIJZING 1

Bij het bureau waar de stoel stond is een snorhaar gevonden. De dief heeft dus een snor.

AANWIJZING 2

De dief lijkt eerst in de stoel te zijn gaan zitten om een telefoontje te plegen, voordat hij besloot zijn slag te slaan. De krabbels die in een notitieboekje op het bureau zijn gevonden, getuigen van gedachteloos doedelen tijdens het bellen. De dief heeft dus een pen bij zich.

AANWIJZING 3

Deze krabbels stellen flamingo's voor. Hebben we te maken met een vogelaar met voorliefde voor roze?

Tijdens een bijeenkomst om de fusie tussen een bedrijf en de eeuwige rivaal te vieren, wordt de CEO van het bedrijf dood aangetroffen. Iedereen ziet het als zelfmoord... behalve een voormalig financieel inspecteur. Hij is ervan overtuigd dat de CEO is vermoord. Dankzij zijn bijna pathologische observatievermogen zouden een paar verhoren normaal gesproken genoeg zijn om de dader te pakken. Maar om verschillende redenen wil niemand met hem praten.

Daarom vertrouwt hij jou de opdracht toe om het onderzoek uit te voeren en krijg jij een dossier met drieduizend foto's van verdachten. Gebruik de twintig aanwijzingen om ze één voor één te elimineren... tot alleen de foto van de moordenaar overblijft.

3.000 PORTRETTE,
20 AANWIJZINGEN, 1 MOORDENAAR
ELIMINEER ALLE VERDACHTEN
TOT ALLEEN DE FOTO VAN
DE MOORDENAAR OVERBLIJFT

BONUS: AAN HET BEGIN VAN IEDER
HOOFDSTUK VIND JE TIEN
BIJKOMENDE, KLEINE ONDERZOEKEN
OM OP TE LOSSEN

KOS
MOS

NUR 493
KOSMOS UITGEVERS,
UTRECHT/ANTWERPEN

9 789043 948531

www.kosmosuitgevers.nl